

Resultat, at man aldeles ikke vil kunne holde ud i den Kamp, hvori Følgekirken befinder sig ligeoverfor de forskjellige Confessioner. Disse Betragtninger bringe mig til den naturlige Tanke, at man maa skjænke de Tanker, som det høitærede Ministerium har nedlagt i Lovforslaget, megen Opmærksomhed; og naar vi erindre, at Forslaget ganske er i Overensstemmelse med de Grundsætninger, som vore Reformatorer — jeg tillader mig her at erindre om Philip Melanctons Virksomhed i den Henseende — have udtalt, saa troer jeg ikke, vi kunne ansee det for forkasteligt i sin Grundtanke. Det er vel bemærket af en æret Taler, at Medhjælperinstitutionen, som jo ganske vist er udgaaet af Reformatorernes Tanker, og som blev grundlagt i 1629, kun har været et dødsfødt Foster, men jeg vil dog tillade mig at erindre den høitærede Rigsdagsmand, som fremførte disse Ytringer (Hammerich), om, at hele Medhjælperinstitutionen paany findes gjensaldt i Erindringen i den danske Lov, som udkom 1683, og jeg kan dog ikke troe, at den vilde være bleven optaget i Danske Lov, dersom den var aldeles dødsfødt første Gang, den blev skabt, nemlig ved Christian den Fjerdes Neres af 1629. Skjøndt det derfor maaskee i den nuværende Menneftaalder kan ansees for en Institution, der har tabt sin Betydning, saa troer jeg dog alligevel, man maa erkjende, at den ligger i Sjænnen af Reformationen, saaledes som denne i de foregaaende Aarhundreder har udviklet sig hos os.

Medens jeg saaledes er ganske enig i Grundtanken og altsaa maa skjænke min Understøttelse til, at Forslaget gaaer til yderligere Behandling, er der dog et Par enkelte Punkter ved Siden af de mange, der allerede have været Gjenstand for Dntale, som jeg troer at burde nævne. Det er vistnok pientlykt, at man ikke rigtig har havt de kjøbenhavnske Forhold for Øie ved Forslagets Affattelse; navnlig ved § 8, hvor der er Spørgsmaal om Valglisterne, seer jeg ikke ret, hvorledes det skal være muligt at afsparse Neglerne paa de kjøbenhavnske

Forhold, hvorledes navnlig Præsten med to tilkaldte Medlemmer skal være istand til at overtage det ganske overordentlig vidtløftige og majsommelige Arbejde at udfærdige Valglisterne. Jeg har vel bemærket, at der i Slutningen af § 9 er gjort en Anthydning af, at Kirkeministeriet skal have Bemyndigelse til nærmere at bestemme Fremgangsmaaden ved Valget og hvad dermed staar i Forbindelse, i Henhold til §§ 7 og 9; men om der i denne Bemyndigelse ogsaa skulde indeholdes Afgang til fuldkommen at organisere Forholdet for Kjøbenhavn, er mig ikke ganske klart; thi det forekommer mig, at det i det Væsentlige maatte organiseres paa en forandret Maade. Naar der dernæst i § 8 i det tredje Punktum er bemærket, at Ingen kan indføres paa Valglisten, medmindre han personlig fremspør sin Begjæring derom for Valgbestyrrelsen, da maa jeg tilstaae, at denne Formel tiltaler mig, efterdem der deri, saavidt jeg skjønner, ligger den Tanke, at Enhver, som ved en indre Kraft føler sig breven til at ville deeltage i disse religiøse og kirkelige Forhold, skal selv personlig indfinde sig; men paa den anden Side antager jeg rigtigt, at hvis denne Regel i § 8 skal iagttages hvert Aar saaledes, at der hvert Aar skal udarbejdes en ny Liste, vil det være ganske uoverkommeligt for Menighedens Medlemmer i deres Totalitet aarlig at indfinde sig. Jeg troer overhovedet, at den Forskjel imellem den Liste, der skal udarbejdes første Gang, og det, der skal gjøres de efterfølgende Aar, ikke klart er holdt for Øie ved Affattelsen af denne Paragraph. Naar der dernæst af en æret Taler (Hammerich) er fremført en Bemærkning om, at der her snarere er Tale om Sogneraad end om Menighedsraad, saa vil jeg rigtigt ogsaa for mit Vedkommende ganske slutte mig til den Tanke, at der maatte gjøres en saadan Forandring i Forslaget, at man ikke nødvendigvis bandt sig til Sogneinddelingen, men til de virkelige Menighedsinddelinger. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig i Almindelighed at understøtte Sagens Overgang til anden Behandling.